Eucharistijos stebuklas

MOROVALYJE

ITALIJA, 1560

1560 metais stiprus gaisras sunaikino Morovalio pranciškonų bažnyčią, bet aplenkė komuninėje esančią Ostiją. Komuninė irgi visa sudegė, liko tik jos dangtelis. 1960-aisiais iškilmingai paminėtos 400-osios stebuklo metinės, o miesto Taryba ta proga vieningai sutarė prie pagrindinių miesto vartų fasado prikalti užrašą Civitas Eucharistica – „Eucharistinis miestas“.

Šv. Baltramiejaus bažnyčia

Stebuklo relikvija

Vienuolynas prie šv. Pranciškaus bažnyčios, kurioje įvyko stebuklas

Procesija Morovalyje stebuklo garbei

Popiežiaus Pijaus IV bulė *Sacrosancta Romana Ecclesia* (1560), patvirtinanti stebuklo tikrumą

1560 m. lapkričio 17 d. apie antrą valandą nakties pasaulietis brolis Andželas Blasi prabudo nuo smarkaus traškesio. Pro celės langą pamatė, kad bažnyčią baigia praryti liepsnos ir nubėgo įspėti brolių. Gaisras buvo nuslopintas tik apie 10 valandą, o kitą dieną pradėti milžiniškos krūvos bažnyčios griuvėsių valymo darbai. Balandžio 27 d. tėvas Batista da Ascoli pastūmė marmuro gabalą – tai ir viskas, kas liko iš pagrindinio bažnyčios altoriaus – ir sienos ertmėje pastebėjo komuninę. Korporalas buvo šiek tiek apsvilęs, bet konsekruota Ostija – visiškai sveika ir neapdegusi. Tėvas Batista iš nuostabos suriko, o daug žmonių atbėgo pažiūrėti stebuklingo reginio. Tris paras Švenčiausiasis Sakramentas buvo išstatytas viešam tikinčiųjų garbinimui. Kai atvyko pranciškonų provincijolas tėvas Evangelistas da Morro d'Alba, stebuklingoji Ostija buvo įdėta į dramblio kaulo dėžutę.

Monsinjorą Liudviką di Forli tuometinį Bertinoro vyskupą, popiežius Pijus IV nedelsdamas išsiuntė į Morovalį ištirti reiškinio autentiškumą. Vos gavęs vyskupo ataskaitą, popiežius nusprendė, kad įvykis pranoksta bet kokias gamtines priežastis, ir 1560 metais paskelbė bulę *Sacrosancta Romana Ecclesia* (Šventoji Romos bažnyčia), kuria leido garbinti šią relikviją. Pagal bulės nuostatas gaisro ir Ostijos atradimo metinės (balandžio 17 ir 27 d.) skelbiamos šventinėmis dienomis, per jas teikiami visuotiniai atlaidai (vietiniai jas vadina „dviejų atleidimų šventėmis“). Dėl gausaus tikinčiųjų antplūdžio bažnyčią teko padidinti. Pagrindinis šių atmintinių dienų šventimo elementas – Švenčiausiojo Sakramento ir relikvijoriaus išstatymas adoracijai ant centrinio altoriaus. Visuotinius atlaidus galima gauti šv. Baltramiejaus bažnyčioje.

Ostija liko sveika iki 1600-ųjų, paskui dėl istorinių neramumų jos pėdsakai pradingo. Iki šių dienų išliko tik dėžutė – relikvijorius ir liepsnas atlaikęs komuninės dangtelis.

© 2006, Istituto San Clemente I Papa e Martire / The Real Presence Association, Inc.